

er ham tillagt, og dette er saameget vanskeliggere, som der i de fleste Tilfælde ikke vil kunne have Bevist for den Forseelse, der er begaaet. (Jeg har for bedre at kunne sætte mig ind i dette Lovforslag og i den omhandlede Sag samtale desangaaende med et Par Skibscapitainer af mit Bekjendtskab, af hvilke den ene fører et af de største Koffarbskibe herfra Byen, og, efterat Sidstnævnte havde gennemlæst Lovforslaget, sagde han, at der efter hans For- mening, manglede to Bestemmelser, som, hvis de stode der, vilde gjøre de øvrige i mange Tilfælde overflødige. Der manglede nemlig for det Første en Bestemmelse om, at naar Capitainen befalede Mandskabet at tie stille, saa skulde det tie.) Det er nemlig saa, at de allerfleste Kammertier, som opstaae ombord, og som let lede til Volds-gjerninger, begynde med en lille Trætte. En Matros besyldes for en eller anden Ting og forsvare sig — og det er jo naturligt; thi Menneffene ville altid forsvare sig; der kan ikke gjøres mange Gjerninger, uden at der er en Undskyldning for. Naanden — Capitainen befaler ham at tie, men han tier ikke. Derfor meente han, at det var godt, om det stod i Loven, at Manden skulde tie. Nu troer jeg, at det dog i Grunden staaer her; thi der staaer i 1ste §, at han skal „uvægerlig adlyde“, altsaa ogsaa adlyde en Befaling om at tie stille. Men en Lov som denne, der fornemmelig skal gennemføres af Folk, som ikke ere vant til at bestyrtte sig meget med Læsning og Udhjælpning af Love, — der ogsaa skal forstaaes af dem, der skulle adlyde, af det simple Skibsmandskab, — maatte være affattet saa tydelig, at der slet ikke kunde være nogen Tvivl. Jeg mener, som sagt, at det staaer her; thi i den 1ste § staaer der, at Mandskabet uvægerlig skal adlyde; men den, som læser dette, vil sige: ja, det angaaer Befalinger om en eller anden Gjerning, som skal gjøres, men ikke den Befaling, at jeg ikke maa forsvare mig, naar jeg bliver besyldt for Noget, og der kan være Grund til en saadan Paastand — den Skibscapitain, jeg anførte, som dog er en af de mere dannede, var af samme Mening — men for at fjerne denne Bildfarelse mener jeg, at det vilde være nyttigt, at der udtrykkelig optoges en Bestemmelse om, at, hvis

der opstaaer en Trætte, skal Mandskabet uvægerlig tie, naar Capitainen befaler det. Den anden Bestemmelse, som han fandt mang- lede i Lovbrevet, var, at Mandskabet skulde være Skipperen behjælpeligt med at overholde Orden. Naar der f. Ex. kommer en Matros ombord, der har faaet en Taar for Meget, er opsætsig og hyper Kammeri, — de kunne slundom være næsten desperate —, saa maa Skipperen kunne sætte en saadan uregjerlig Per- son fast eller gjøre ham uskadelig paa anden Maade. Det kan han selv ikke gjøre, han har kun sin personlige Magt imod Matrosens, og det maa altsaa være Mandskabets Pligt at hjælpe ham til at bringe en saadan Person under Tvang. Nu mener jeg vel, at ogsaa dette gan- ske vist staaer i § 2, idet der staaer, at Mand- skabet i visse Tilfælde, som nærmere der næv- nes, skal, endog saa uden Opfordring, være for- pligtet til at hde Skipperen eller den, der træ- der i hans Sted, Bistand; men ogsaa her kan Bestemmelsen forklæres saaledes, at den kun gjælder under visse særegne Tilfælde, „navnlig i Rødstilfælde, naar Skibet er stædt i Fare osv.“, men derimod ikke kan faae Anvendelse paa et saadant Forhold, som jeg nævnte. Alt- saa troer jeg ogsaa, at det her kunde være nyt- tigt, at dette blev tydeliggere bestemt. — Naar jeg seer paa § 2, for at gjøre mig den ret for- staaelig, standser jeg ved, hvad det vil sige, „at anvende Magt og Tvang“. Efter § 3 maa der ikke anvendes legemlig Revselse paa dem, der ere over 18 Aar, men hvad har man da tænkt sig ved „Magt og Tvang“? I visse Til- fælde vil der ikke være Tid til at gjøre mange Omstændigheder for at tiltvinge sig Lydighed, navnlig i de Tilfælde, som staae nævnte i andet Punctum af § 2, og heller ikke i det Tilfælde, som jeg troer der sigtes til ved Ordene „efter Omstændighederne“. Der sigtes vistnok her til, at under Skibets Mandøvrering maa det, som bliver befalet, uebløselig udføres, der er ikke Tid til at gjøre mange Omstændigheder, den Commanderende maa anvende Alt, hvad han har til sin Raadighed, for at faae sin Befaling hurtig og rigtig udført. Men under andre Forhold, hvor ikke saadanne særdeles Omstæn- digheder ere tilstede, har Skipperen ikke, efter min Opfattelse, Lov til at anvende legemlig